

Het klept maar waar hangt de klepel.

So sorry gasten maar ik was even de klepel kwijt. Belofte maakt schuld en zo moet ik er wel weer tegenaan. Na die politieke dip ben ik er toch enigszins in geslaagd om me weer als 'woordarchitect' uit het 'zwarte gat' te tillen. Na de verkiezingen werd het plots stil. De 'vrienden' bleven weg en de verveling nam de bovenhand. Gelukkig was er nog het vangnet van 'Den Laethemschen Vriendenkring' want daar kan je de ware vinden!

Gebrek aan passende nieuwtjes hielden de klok van 'de kleppe' akelig stil. Het was letterlijk en figuurlijk stilte in alle talen. Ik was zelfs aan het einde van mijn Latijn.

Nu ik er weer eens diep over nadacht, was het voor mij een slecht idee om een tweede keer in de plaatselijke politieke te duiken. Als 'soldaat' heb je weinig in te brengen. Je kan wel de publieke opinie wakend houden maar meestal trap je op lange tenen en val je naast het podium.

Nu ik me wat opgetrokken heb aan de woordkunst kan ik weer ingaan op de vraag van menig kleppeliefhebber en de draad oprapen in de hoop niet nog meer steken te laten vallen. Dat zou een ramp zijn want sinds mijn Simonnetpassage heb ik geen breinaalden of 'crochet' meer aangeraakt. Het streelt echter de ijdelheid dat er tot ver buiten de dorpsgrenzen vraag is naar 'De Kleppe'

Het is echter beangstigend stil in het Leiedorp. Gelukkig nadert het kermisgebeuren! De beide feestcomités hebben iets moois en veelbelovend in elkaar geknutseld! Hopelijk brengt dat een tsunami van leute, grappen en grollen en kan 'de kleppe' er een schat aan satire uithalen.

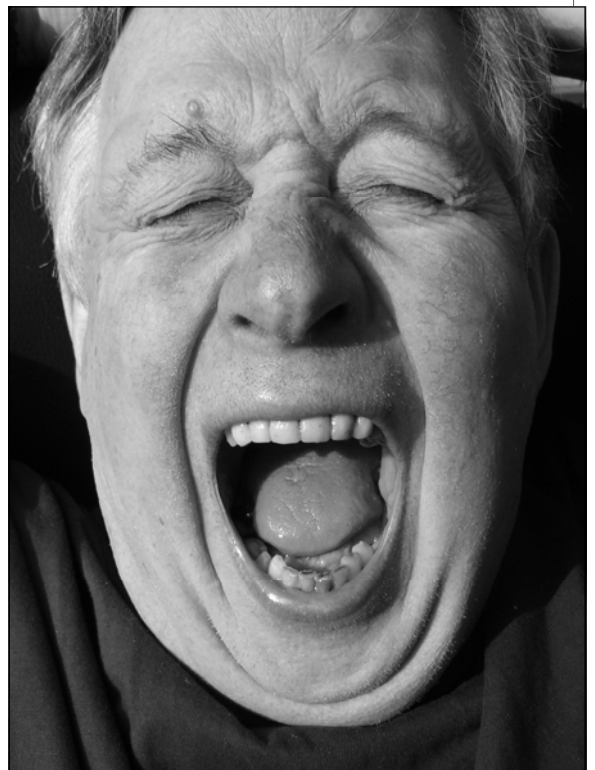
Laat ons het er weer uitschreeuwen in de hoop dat er plezante feiten te rapporteren zijn. Momenteel staat het pitje laag. Buiten een verdoken lastenverhoging op grof huisvuil is er op bestuursvlak weinig veranderd. De concretisering van lopende dossiers geeft de inwoner een vertekend beeld maar 'de boer hij ploegde voort'...

Een normale bevalling komt er pas na negen maanden.

We blijven dus als 'ingezetenen' met zijn allen positief en in blijde verwachting.

Het was wel even schrikken toen bij 'Iedereen Beroemd' onze burgermoeder een naamsverandering niet ontliiep en plots 'Astrid' werd. Dat was even raar opkijken. Ofwel dacht men aan de prinselijke dotatie van Astrid en een nieuwe uitdaging voor Agnes of werd er gevreesd dat onze 'plaatselijke Astrid' haar populair winkeltje zou sluiten en de sjerp rond hàar boezem wou knopen... Het bleek echter een lapsus van de programmamakers.

Met onze nieuwe Latemkronieker, Anneke Coppens, zijn zowel de krantenverkoop als de internethits van 'De Gentenaar' opnieuw de hoogte ingeschoten. Nu Dree de streek van Gullegem onveilig maakt, was er bij ons nood aan hoogwaardige opvolging en ja, Latem en Deurle zijn in jaren nog nooit zo uitvoerig in de media geweest! Het passief toerisme is plots heel actief geworden. Natuurlijk heeft ook ons gemeentelijk museum haar duit in het zakje gedaan. Mochten de Deurlese schutters hun 'kantientje' elke zondag openstellen voor de wandelaar en bezoeker dan zou de kassa rinkelen en komt er misschien hoop op opvolging in het schuttersbestand. Het schuttersgebeuren dreigt te verdwijnen en daar zou toch dringend iets moeten aan gedaan worden. Onze plaatselijke volkssport heeft dringend een 'boost' nodig en zo ook de boldersclub in 'de kwak'! Met een peleton dertigers en veertigers zou alles weer op wieltjes lopen en de 'oudjes' een hart onder de riem steken...

't Hoekske van de roddels & de halve waarheden...

Op den duur es ui penne wa druuge en moede al vrie beginnen paazen oe dadde an wa satierische vertellingskes moet beginnen achter al die moanden van gedwongen ruste. Ge weet toch da 'rust, roest' glijk danze zei'en in die spreuke.

Awel mee diene kompjouter es da 't zelfste liedse. Ge moet iest 't stof van tussen ui toetsen bloazen veuralier dadde kunt tiepen. Moar oas't da moar un was! Woar moede over pallaberrun? Wa gebeurt er nog veur leutigs in un durp glijk 't onze?

Inbrakken, muurden, geronk van zwoare moteurs, sireinen van d'hulpdiensten die de beschoadigide ottoots en mensen moeten afvoeren of aloarms die 's nachts ten passe en onpasse beginnen te janken...

Peisde gaa datter nui mier blauw op stroaete luupt? Baa nient gaa! Zelfs gienen blieken Liberaal! Noar da'k in de serjeuze gezette

leze goame nui nog mier moeten betollen veur de pliessiediensten. Moar allee, oaseme moar gezond zijn ee! 't Zijn slechte tij'en wordt er gezegd moa oas ge ne kier op 't onverwachts bezoek ét, kunde in gieniene restoran nen stoel of un taffel krij'en. Tegenwoordig moede verre op veurand reezeveeren. Santee maan loetse! Da ons Loatem da van vroeger niemer un es, moede ons, die ouwe zeeneeroassie, niemer van overtui'en. 't Es un luksueus nest geworden woar dat er hiel wa kapietal an stienen en oovingen gesmeten wordt om mekoar af te troeven. Loatst es 't bestuur nog op de vingers getikt om dander te weinig sosjaale en betoalboare uizekes of kavels te kuupe zijn. De die zijn wel op komste moar of danze welkom zullen zijn, es nen 'autre quelquechose'! Kijkt moar ne kier oe danze an 't sleuren zijn om die verkavelinge in Uugloatem tegen t'ouwen! Mobbeliteit langst ier en woatertoets langst ginder! Moar we zien wel oe da't afluupt. Un goeje zakke es wel dan ze deur den inzet van de veurige 'reegeeringe' die mensen langs de kant van de Leie toch zekereid én kunnen geven om ulder doeninge te reddden veur eewig en nen dag... Moar da es polletiek en ons 'moederoverste' ee liever da'k da an de 'Loatemse Wijzen' overloate.

Ja, t'es stille woar da't niejen woait en 't ienige wa da'k nog kwijt kanne, es da 2013 't joar van jubileets veur sommigste durpelingen en nen uup verienigingen geworden es. Profisjat an de fiestelingen vanwege de Kleppe. Da 't schuttersleven, de bolders moar uuk de duivemelkers wa jong bloed zoe'n moeten ingepompt krij'en, ek al verteld en 't en es nie geloogen. Langs den andren kant doe't maa plezier dander weer visserkes an de Leie zitten. Valerius zoe uuk kontent zijn want ee was nen fervente visser en poalingpeurder.

Wemme nui al hiel 't joar fiesten g'ad moar loat ulder mee Loatem- en Deurlekirmesse nog moar ne kier zwieren. Ge leeft moar iene kier en 't program ziet er dedjuu goed uit! 't Es t'ooopen da't weere meevalt en damme ienen kunnen pakken in de tente of baa Sabiene van de Klokkeput op de maandag van de verreezen gietekuringe mee 't woagenspel der bovenop. Santee, santoater en tot loater! Moar past moar op veur den koater!

Nog een tsietse Loathemsch?

Ja, kweetet, die angespoelde un verstoan ons toale nie te goe moar ge moet toch iene van de toalen spreken van uiwen domiesiel et voilà pourquoi le Français reste populaire dans notre commune. Parfois c'est un peu tiré par les cheveux moar we verstoan elkander toch un beetse. Zelfs oaster Frans geklapt wordt kunde uren uit welke provinse de nieuwe Loatemneers kommen. Moar kom, we goan nie neuten want iederien es ier welgekomen. Da ziede uuk goe oas ge ne pot goat pakken in iene van die sjiekere eetabliessementen. Latem is 'the place to be'. Veur nen defilee van de sjiekste sportkerren of de zwoarste 'vier mal viers' un droaien we onze kop niemer omme.

In Deurle ee den burgemeester van de prochie da mee d'hulpe van d'ouwe Deurleneers wa kunnen binnen de rede ouwen. 't Groepke es al wa uitgedund moar z'angen tuupe als nen tros banannen.

Glijk in ons drei Loatemse durpskaffees es't doar uuk nog een beetse van 'ons kent ons' en al d'echte Deurleneers zijn te been oaster doar fieste es.

't Es verzeekers doardeure danze die fuzie mee Loatem nog oltijd nie anveerd un én. Sjanse da't nog nie zuu irg un es glijk in Voeren. Baa nient, ze durven ui wel ne kier an 't gat goan oas g'iets verkierds zegt over nen Deurleneere moar 't blijft bai woorden. Oas't wa gekalmeerd es, drinkte tuupe un pinte en 't onweere es veurbaai.

Moar 't es toch un roar iet dan twie durpen binnen ien gemiente ezuu kunnen verschillen ee. 't lenigste wa datter doar in 't midden van 't durp mankeert es un volkswinkelke glijk in den tijd van ons Gonda. We zoeme ezuu nen weldoener moeten vinden die veur nen appel en un ei un huizeke wilt verhuuren en tons nog un gedreven koppel woar dadde op ui gemakske kunt winkelen, un klapke doen en onder de taffel nen dreupel drinken om tons af te zakken veur nen apperietief of nen snack baa Kris of Pat. Moar we meugen nie druumen ee! Un biechtmoeder glijk Gonda un goame doar niemer kunnen vinden. 'k Oa pertank gepeist da't nieuw bestuur de pastereije doarveuren ter beschikkinge zoe gesteld én.

Geeneejal! Wa taffels, wa stoelen en banken in den hof en we kosten un klapke doen glijk in de gulden tijd en da zonder de passanten in den wig te stoan! Ge ziet, druumen blijven bedrog ee...

Moar allee loat ons pozietief blijven en ons fiekseeren op de kommende kirmessen.

Ouwd ulder ollemolle in kondiesse en tot un volgende 'Kleppe'!

Het hoekje van de Latemse weetjes

Het Latemse voetbal was niet altijd zoals het nu gestructureerd is. Als 12-jarige hoorde je bij de Knapen te spelen maar FC Latem was pas in 1955 als voetbalploeg gestart onder impuls van Edgar Gevaert met zijn zonen Pierre en Marc en jeugdwerking was er nog helemaal niet.

In 1960 kwam er voor het eerst een Scholierenploeg tussen de krijtlijnen op het pas aangelegde terrein tussen de Kortrijksesteenweg en de Lage Heirweg. Wij, 12-jarigen, werden geronseld om onder leiding van een legendarische ex-internationaal, Gust Boesmans, balvaardigheid en speldoorzicht aan te leren. Tot dan waren we actief als caddie op het golfterrein waar we voor een parcours met de 'heren' toen een gage kregen van 50 Belgische Frank. Dat was mooi meegenomen en de meesten kwamen dus maar schoorvoetend naar het voetbalterrein afgezakt want daar was de beloning wel een paar echte voetbalschoenen maar amper een drankbonnetje per match. Als 'Knapen' moesten we opdraven met de 16-jarigen want een volledig elftal onder de 16 kreeg het bestuur niet samen. Het was een harde leerschool. Het kwam er ook op neer dat wij twee jaar later, flink bijgeschoold, gehard en met fijne voetbaltechniek, ingelijfd werden bij één van de twee reserveploegen. Geloof het of niet maar er was een 'franstalig elftal' en een 'volks elftal'. Het franstalig elftal waar de rijkelui zonen de kroon spanden, was uiteraard het uithangbord van de club en de toekomst van het 1ste elftal. Hun ouders tekenden voor een mooie financiële inbreng en dus was het wet dat zij steeds met een volledig elftal moesten kunnen aantreden. Er werd dus meermaals beroep gedaan op de betere spelers uit de volksploeg. Door deze adering stonden de 'volksjongens' meermaals met amper 9 spelers op het wedstrijdblad. Maar toch, viermaal op rij, speelden beide ploegen kampioen in hun reeks. Geen evidentie! Bij de 'Vlaamstaligen' bleven de meeste spelertjes hun graantje meepikken als caddie en zwoegden op zaterdagavond als 'plongeur' (afwasser) of 'commis' (afruimer) in de betere restaurants. Meestal kwamen ze pas om 3 uur 's nachts thuis en op zondagmorgen moesten ze om 9 uur paraat staan om, na een zaterdagmatch, de clubkleuren te verdedigen bij de reserves. Dankzij de doorzetting van die 'voetbalbenen' en pioniers als Armand Vermeulen, Roger Huysman, Julien De Keyzer, Ward Buyse, Maurice 'Vital' Gormez en later Luc Hanssens is FC Latem nu één van de best gestructureerde verenigingen in Latem-Deurle en in het Provinciale voetbal.

Ook de nevenactiviteiten waren belangrijk voor de club. De roemruchte festiviteiten als 'De Nacht van Latem' waar heel wat muziekgroepen, zangers en zangeressen hun doorbraak kenden, waren tot diep in Vlaanderen bekend en lokten heel wat volk en animo. Eigenlijk was die 'Nacht', hoewel het een 'èènnacht- festival' was, de voorloper van 'De Gentse Feesten'...

Toch stippen we 1962 aan als een dieptepunt in het bestaan van de club. FC Latem had met het eerste elftal een slecht jaar achter de rug. Het stond in de onderste regionen van rangschikking in 2de Provinciale. FC Bazel, een Waaslandse club, kon mits winst tegen Latem de kampioenstitel pakken.

Latem zag dat anders en met nog 8 minuten te gaan was de stand 2-2. Een slechte zaak voor Bazel.

De centrale aanvaller van Bazel omzeilde in de laatste minuten de verdediging en trainer Jerome Villers schreeuwde zijn doelman toe buiten de zestienmeter te gaan om het doelpunt te verhinderen. Ook hij werd omspeeld en de Bazelspeeler tikte de bal naar het lege doel. Dat was buiten trainer Villers gerekend! Van zijn plek achter het doel stormde hij het veld op en keilde de bal voor de doellijn weg. Iedereen was met verstomming geslagen. De scheidsrechter nog het meest. Gezien de bal de doellijn niet had overschreden, kon hij geen doelpunt toekennen tot woede van de meegereisde supporters. Sint-Pauwels ging zo met de titel lopen en Bazel was de dupe.

De Waaslanders dienden klacht neer bij de provinciale voetbalcommissie maar ook zei moesten ten rade bij het Uitvoerend Comité van de Voetbalbond. Uiteindelijk werd beslist dat Bazel won met 0-5 en toch kampioen werd. Of trainer Villers een sanctie kreeg, laat ik in het midden. Ik vraag het hem bij gelegenheid...

Meer over het Latemse voetbal en andere plezante verhalen kan je vinden in de bundel 'LAETHEMSCHE VERTELSELS' door ARMAND VERMEULEN.

Voor het boek kan je terecht op het secretariaat van de Simonnetschool.

(wie kent alle namen en welk seizoen?)